

de bir mescid yaptırmıştır. Bursa'da inşa ettirdiği Molla Arap Camii, XVIII. yüzyıl sonlarına kadar faaliyet göstermişse de civarındaki yerleşimin dağılması yüzünden harap kalmıştır. 1271'teki depreminin ardından Vali Ahmed Vefik Paşa tarafından etrafına Tatar muhacirleri yerleştirilerek tamir edilip ibadete açılmıştır (Belîg, nâşirin notu, s. 195-196). Bugün merkez Yıldırım ilçesinde kendi adıyla anılan mahallede bulunan ve aslinin dokuz kubbeli olduğu belirtilen yapı 1953 yılında iki kubbeli olarak yeniden inşa edilmiştir.

Eserleri. 1. *Tehzibü's-Şemâ'il fî men hâssa'llâhu bi-ekmeli'l-fezâ'il*. Tirmizî'nin *Şemâ'ilü'n-nebi*'sinin ihtisar edilip yeniden düzenlenmesiyle meydana gelen eser Sultan II. Bayezid'e ithaf edilmişdir (Süleymaniye Ktp., Lâleli, nr. 1547). 2. *el-Mâkâsid fî fezâ'ilî'l-mesâcid*. II. Bayezid'e ithaf edilen kitap yedi bölümden oluşmaktadır (Süleymaniye Ktp., Ayasofya, nr. 3447). 3. *Erba'ûne hadîsen*. Yine II. Bayezid'e ithaf edilen ve çeşitli konularda kırk hadis içeren eserde bunlarla ilgili bazı âyetlere ve hikâyelere de yer verilmiştir (Süleymaniye Ktp., Esad Efendi, nr. 431). 4. *Erba'ûne hadîsen*. Yukarıdaki eserin devamında yer alan ve girişinde bu esere atıfta bulunulan bu kırk hadis risâlesinde ezberlenmesi kolay, veciz, biri tekrar olmak üzere kırk iki hadis bir araya getirilmiştir. 5. *es-Sedâd fî fażli'l-cihâd* (Süleymaniye Ktp., Ayasofya, nr. 1985).

Kaynaklarda Molla Arap'in Sultan Kâyıtbay'a takdim ettiği, fûrû-i fîkihtan *Dürrer ve gûrer*'in meselelerini kapsayan *en-Nihâye*, *Hidâyetü'l-'ibâd ilâ sebîli'r-reşâd ile Mevlîdü'n-nebi* adlı eserleri yanında özellikle kimyaya dair çok sayıda risâlesinin bulunduğu da kaydedilir. Brockelmann'ın *Risâle fî mes'eleti'l-cebr*

ve 'l-kader adıyla (*GAL Suppl.*, II, 642) ona nisbet ettiği eser (*Râğıb Paşa Ktp.*, nr. 1459), Şeyhülislâm Alâeddin Arabî'ye ait olup Fâtih Sultan Mehmed dönemin de tartışma konusu yapılan Sadrüşşerîa'nın *et-Tavzîh* adlı kitabındaki hüsün ve kubuh meselesine dair mukaddemât-ı erbaa üzerine yazılmış bir hâsiyedir.

BİBLİYOGRAFYA :

Taşköprüzâde, eş-Şekâik, s. 413-416; Radiyyuddin İbnü'l-Hanbelî, *Dürrü'l-hâbeb fî târihi a'yâni Haleb* (nşr. Mahmûd Hamed el-Fâhûrî - Yahyâ Zekerîyyâ Abbârâ). Dîmaşk 1973, II/1, s. 31, 50-51, 165-168, 233-236; Medî, *Şekâik Tercümesi*, s. 373, 411-415; Muhyî-i Gûlşenî, *Menâkîb*, s. 224; Atâî, *Zeyl-i Şekâik*, s. 26-28, 359, 442; Keşfûz-zunûn, I, 515, 864; II, 982, 1060, 1363, 1989, 2031; Belîg, *Gûldeste*, nâşirin notu, s. 193-196; İbnü'l-Gazzî, *Diwânü'l-İslâm* (nşr. Seyyid Kesrevî Hasan), Beyrut 1411/1990, IV, 147; *Sicill-i Osmâni*, IV, 111; Brockelmann, *GAL*, II, 431; *Suppl.*, II, 642; *Hedîyyetü'l-ârifîn*, I, 510; II, 234; Zîrikî, *el-A'lâm*, VII, 208; Kehhâle, *Mucemü'l-mü'ellifin*, XI, 81-82; Hasan Turyan, *Bursa Eviyyaları ve Tarihi Eserleri*, Bursa 1982, s. 311-312; Kâzım Baykal, *Bursa ve Anıtları*, İstanbul 1982, s. 130-131; Kâmil el-Gazzî, *Nehrü z-zeheb fî târihi Haleb* (nşr. Mahmûd Fâhûrî - Şevki Şaas), Dîmaşk 1412/1992, III, 188-189; *Bursa Ansiklopedisi*, İstanbul 2002, III, 1172.

TAHSİN ÖZCAN

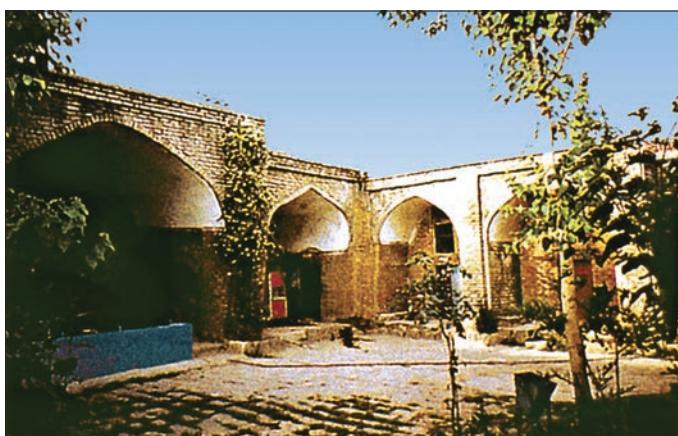
MOLLA CÂMÎ

(bk. CÂMÎ, Abdurrahman).

MOLLA CÂMÎ

مَلَّا جَامِي

İbnü'l-Hâcîb'in
Arap gramerine dair
el-Kâfiye'sine Abdurrahman-ı Câmî'nin
(ö. 898/1492)
el-Fevâ'idü'z-ziyâ'iyye adıyla yazdığı,
ancak daha çok şârihin
lakabıyla tanınan şerh
(bk. el-KÂFÎYE).

Molla Cezerî'nin
kabrinin
bulunduğu
Cizre'deki
Kırmızı Medrese

MOLLA CEZERİ

Şeyh Ahmed b. Muhammed el-Cezerî
(ö. 1050/1640)

Mutasavvîf ve şair.

X. (XVI.) yüzyılın ikinci yarısında Cizre'de doğduğu tahmin edilmektedir. VI (XII) veya IX. (XV.) yüzyıl gibi daha erken dönemlerde yaşadığı ileri sürülmüşse de eserinde Cizre Beyliği Emiri III. Şeref Han'ı (ö. 1027/1618) zikretmesi, Fâikh-i Tayrân'ın onunla 1031'de (1622) müşârede bulunması (Sadînî, s. 45-46, 220) ve Şeyh Ahmed-i Hâî'nin (ö. 1119/1707) kendisine atıfta bulunması (*Mem ü Zîn*, s. 16) bu görüşlerin yanlışlığını kanıtlamaktadır. Şiirlerinde kendi adını Ahmed olarak yazmış, divanının bazı yazma nûshalarının başında babasının adı Muhammed şeklinde kaydedilmiştir. Genellikle "molla" kelimesinin karşılığı olan "Melâ", bazan da "aşk ve sevgi oklarının hedefi" anlamındaki "Nişâni" mahlaslarını kullanmış, fakat daha çok Molla Cezerî (Melâ-yi Cizîrî) diye şöhret bulmuştur.

Ana dili Kürtçe'nin bütün lehçelerinden başka Arapça, Farsça ve Türkçe bilen Molla Cezerî'nin çeşitli şehirleri ve müslüman topluluklarını zikretmesi ve bazı fıkih eserlerine atıfta bulunması onun medrese kültürune de sahip olduğunu gösterir. Fâikh-i Tayrân'ın Cezerî'nin ölümü üzerine yazdığı bir beytin (Sadînî, s. 19, 149) ebced hesabıyla 1050 (1640) yılını vermesi (MacKenzie, s. 128-129; Herekol Azizan, sy. 33 [1941], s. 812) onun vefat tarihini ortaya çıkarmaktadır. Kabri, ders verdiği Cizre'deki Kırmızı Medrese'nin alt katında olup ziyaretgâh haline gelmiştir.

Molla Cezerî'ye dair bu bilgiler, hakkında şiirler yazdığı Cizre beyinin II. Şeref mi (Emîr Şeref b. Bedr) yoksa III. Şeref mi (Emîr Şeref b. Abdal) olduğu konusundaki karışınlığa da (Yaşın, s. 118-120) açıklık getirmektedir. Cezerî'nin 1505 yılında Cizre'yi Akkoyunlular'dan alan II. Şeref'i görmüş olması mümkün değildir. Bu sebeple onun "ey şehînşâh-i muazzam" diye hitap ettiği emîrin 1005'te (1597) hayatı bulunan (Şeref Han, s. 166) III. Şeref olduğu anlaşılmaktadır.

Bazı kaynaklarda Molla Cezerî'nin öğrencisi olarak Fâikh-i Tayrân'ın adı geçmektede de birbirlerini tanıyan bu iki zat arasında hocalık-talebelik münasebetinin bulunduğuuna dair kesin bilgi yoktur. Hakkâri yöresinde doğup Eruh ve Cizre medreselerinde yetişen ve asıl adı Mu-

MOLLA CEZERİ

hammed olan Fakih-i Tayrân'ın Kürtçe yazılmış *Şeyh-i Senâ* adlı manzum ese-riyle (nşr. M. B. Rudenko, Moskova 1965; Stockholm 1986) bazı şirleri mevcuttur (Sadînî, s. 111-264). Öte yandan Cizre Beyliği prenslerinden Emîr İmâdüddin'in de "üstat" diye hitap ettiği Cezerîyle dostluğunun bulunduğu anlaşılmaktadır (Ahmed b. Muhammedel-Buhtî ez-Zivingî, s. 895, 913).

Cezerî'nin bilinen eseri 114 şiirden meydana gelen Kürtçe mürettep divanıdır. Eserde muhtemelen Cezerî'nin öğrencileri veya takipçilerinden olan "Lâgar" mahlaslı bir şairin yaptığı tâhîmî de yer alır. Divanın sonuna ilâve edilen tek Arapça şiir Fâtih Sultan Mehmed dönemi şairlerinden Bursalı Ahmed Paşa'ya aittir. Şirillerin çoğu gazel, bir kısmı kaside ve çok azi terciibîn tarzında kaleme alınmıştır. Hâfiż-ı Şîrâzî'nin tesirinde kaldığı açıkça görülen Cezerî eserine Şîrâzî'nin divanındaki ilk gazele nazîre ile (terbî) başlar ve nazîmda onun şiirlerine ihtiyaç bırakmadığını öne sürer (*Divân*, s. 1-2, 27).

Molla Cezerî'nin üstün şiir kabiliyeti mütercim ve şârihleri tarafından vurgulanmış, hatta edebiyatta Molla Câmî, İbnü'l-Fârîz ve Fuzûlî ile mukayese edilmiş, tasavvufta Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî'ye benzetilmiştir (Ahmed b. Muhammed el-Buhtî ez-Zivingî, s. "c"; Hejâr, s. 11-12). Divanda felsefi estetik, ilâhî aşk, tasavvuf ve sevgi temaları ön plandadır. Sevgi ve güzellikle ilgili bütün tasvirler yalnızca ilâhî boyutun keşfedilmesine yönelik olup görünürdeki güzelliklere Allah'ın tecellişi olduğu için değer verilmiştir. Sevgiliye kavuşma uğruna çekilen eziyetler mânevîyatı güçlendiren lutuf ve ihsanlardır. Metafizik ve derunî içeriği, yoğun teşbih, temsil, kinaye ve istiareleri dolayısıyla eserin dili ağır sayılmakla birlikte fikir ve mesajları açıktır.

Döneminin Cizre emîrine övgülerde bulunmakla birlikte Cezerî yöneticilerin yardımcılarına önem vermediğini, zira Allah'ın bir tek inayetini kâinatın bütün mal ve mülküne değiştirmeyeceğini söyley (Divân, s. 30). Vahdet-i vücûd görüşünü benimseneyen Cezerî (a.g.e., s. 95), damaların denizde ve harflerin bir satırda birleşmesi gibi varlıkta bir bütünlüğün kendini gösterdiği ve görünüşteki farklılıkların aldatıcı olduğu üzerinde durur. Ayrıca zaman kavramının gerçekliğini kabul etmemip kîdemde ezel ve ebedin aynı olduğunu ileri sürer (a.g.e., s. 46, 157). Cezerî aşk ilmi olarak nitelediği derunî ha-

kikatların inceleme konusu yapılamayacağını, sadece izah edilebileceğini, varlığın sırlarının cedelle çözülemeyeceğini vurgular (a.g.e., s. 33). Ona göre aklı her girişimde geri çekiliş aczini itiraf etmiş, sınırlı akl yürütme kapasitesiyle yaratıcıya ulaşan bir kimse görülmemiştir (a.g.e., s. 47). Mârifetin kaynağının kalp olduğunu belirten Cezerî yaratılışın mâna ve derinliğini anlamayan kimseye şaşırduğunu, vehim perdesinden sıyrıldıkları takdirde insanların varlığındaki işaretleri ve kâinatı kuşatan ulûhiyyet güneşini farkedebeceklerini ileri sürer (a.g.e., s. 34-35, 46, 88). Molla Cezerî ayrıca Cengiz Han ve Timur'un bölgede yaptıkları zulüm'lere temas eder (a.g.e., s. 2, 58, 76).

Cezerî divanının çeşitli kütüphanelerde yazma nûshaları mevcuttur (İÜ Ktp., FY, nr. 40; Bodleian Library, MS, Asiat. Misc. d. nr. 2; Marburg Staatsbibliothek, MS, Or., Quart., nr. 1131). Eserin ilk defa Martin Hartmann tarafından tîpkîbasımı yapılmış (*Der kurdische Divan des Schech Ahmed*, Berlin 1904), ardından M. Şefik Arvâsi yeni bir baskısını gerçekleştirmiştir (İstanbul 1338). Kadri Cemîl Paşa'nın *Hawar* dergisinde (35-57. sayılar) kısmen tefrika ettiği eserin sonraki baskıları (Erbil 1964; Kahire, ts.) yanında Sâdîk Bahâeddîn Âmedî tarafından ilmî neşri yapılmıştır (Bağdat 1977). Eseri Zeynelâbîdin Zinar Latin harflerine aktarmış (İstanbul, ts.), K. R. Eyyûbî geniş bir mukaddimeyle birlikte Rusça'ya çevirmiştir (St. Petersburg 1994), Arif Zerevan da tashih ve transkripsiyonunu yapmıştır (Stockholm 2004).

Divan üzerine çeşitli şerhler de yazılmıştır. Bunlar arasında Molla Abdüsselâm Nâci'nin Arapça ve Abdürrahim Vas-tâni'nin Türkçe yazma halindeki şerhle-

riyle Ahmed b. Muhammed el-Buhtî ez-Zivingî'nin iki ciltlik Arapça ve "Hejâr" takma adıyla Abdurrahman Şerefkendî'nin Kürtçe matbu şerhleri sayılabilir (bk. bibl.). Divandaki bir şaire Şeyh Ramazan adlı bir şair tarafından tefsîs (Ahmed b. Muhammed el-Buhtî ez-Zivingî, s. 717, 925-939), bazı bölümlerine Abdüsselâm Nâci ve eski Cizre müftüsü Mahmut Bilge tarafından tâhîmîler (Abdükerim Özer-varlı özel kitaplığı) yazılmış, Abdürrahim Zapsu eserin İstanbul baskısının sonuna Cezerî hakkında manzum bir methîye eklemiştir. Cezerî'ye ait olup divanda yer almayan bazı şiirler de yayımlanmıştır (a.g.e., s. 844-924; Abdürrekîb Yûsuf, s. 16-20). Molla Cezerî hakkında Ferhad Şâkelî tarafından Uppsala Üniversitesi'nde bir doktora tezi hazırlanmaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

Molla Cezerî, *Divân*, Kahire, ts. (Dârû'l-kitâbi'l-Arabî); a.mlf., *Der Kurdische Divan* (nşr. M. Hartmann), Berlin 1904, neşredenin girişi, s. V-XI; a.mlf., *Divan Gazeli* (trc. K. R. Eyyubî), St. Petersburg 1994, tercüme edenin girişi, s. 5-38; Ahmed b. Muhammed el-Buhtî ez-Zivingî, *el-'İkdü'l-cevherî fi şerhi Divâni's-şeyhi'l-Cezîri*, Kamişli 1378/1959; Ahmed Paşa *Divân* (haz. Ali Nihat Tarlan), Ankara 1992 (sayfa numarasız tipki basım eki); Taşköprizâde, *es-Şekâ'iķ*, s. 93, 200-201; Şeref Han, *Şerefname* (trc. M. Emin Bozarslan), İstanbul 1990, s. 135-168; A. Jaba, *Recueil de notices et récits Kurdes*, St. Petersburg 1860, s. 8-11; *Sicill-i Osmâni*, III, 138; Ahmed-i Hânî, *Mem ü Zîn*, Halep 1947, s. 16; Alâeddin Seccâdi, *Mejû-yi Edebi-yi Kûrdî*, Bağdad 1952, s. 155; D. N. Mac Kenzie, "Malâ-é Jîzî and Faqî Tayran", *Yâdnâme-yi Îrâni-yi Minorsky* (nşr. Müctebâ Minovî - frc. Elşâr), Tahran 1348, s. 125-130; Kemal Fuad, *Kurdische Handschriften*, Wiesbaden 1970, s. 116-117; Abdürrekîb Yûsuf, *Divânâ Kurmancî*, Necef 1971, s. 16-42, 122-136; Ak, "Malâye Jîzî", DOL, III, 115-116; Hejâr [Abdurrahman Şerefkendî], *Divân-i 'Arîf-i Rabbâni Şeyh Ahmedê Ci-*

Molla Cezerî divanının ilk iki sayfası (Ali Goral özel kitaplığı)

zîri, Tahran 1361, Giriş, s. 3-24; Nazmi Sevgan, *Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da Türk Beylikleri*, Ankara 1982, s. 52-60; Abdullah Yaşın, *Bütün Yönüyle Cizre*, [baskı yeri yok] 1983 (Yücel Matbaası), s. 115-122; Mehmed Uzun, *Destpêka Edebiyatı Kurdi*, İstanbul 1992, s. 10-11, 101; Tahsin İbrâhim ed-Dûsîkî, *el-Medâh li-dirâseti'l-edebî'l-Kûrdî*, [baskı yeri yok] 1413/1993 (Cem'iyetü ulemâî Kürdistan), I, 124-154; Said Nursî, *Sözler: Risale-i Nur Külliyyatı*, İstanbul 1996, I, 86-88; Ferhad Shakeli, "The Kurdish Qasida", *Qasida Poetry in Islamic Asia and Africa: Classical Traditions and Modern Meanings* (ed. Stefan Sperl – Christopher Shackle), Leiden 1996, I, 327-338; Aydoğan Demir, "Osmanlı Döneminde Bir Kesit: XVI. Yüzyıl Sonlarında Cizre", *Hız Nuh'lu Günümüze Cizre Sempozyumu* (haz. M. Sait Özvarlı), İstanbul 1999, s. 73-86; M. Khalid Sadînî, *Feqîye Teyran*, İstanbul 2003, s. 19, 45-46, 111-264; Herekol Azîzan [Celâdet Ali Bedir-Xan], "Klasik-kân me", *Hawâr*, sy. 33, Şam 1941, s. 810-818; Thomas Bois, "Coup d'œil sur la littérature Kurde", *el-Meşîk*, XLIX/2, Beirut 1955, s. 201-239; a.mlf., "Kurds", *EI²* (Ing.), V, 482; Orhan Cezmi Tuncer, "Mardin-Cizre Kırmızı Medrese", *VD*, X (1973), s. 425-434; V. Minorsky, "Kürtler", *IA*, VI, 113.

M. SAIT ÖZVARLI

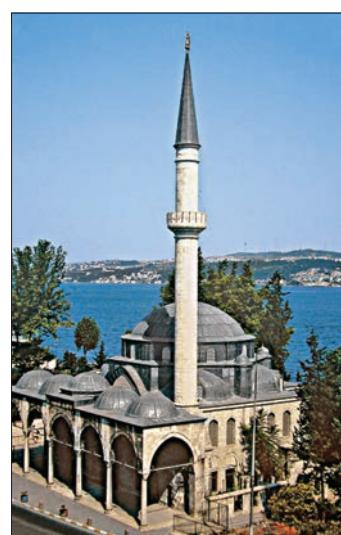
- Γ MOLLA CİVEN
  - (bk. CİVEN).
- Λ MOLLA ÇELEBİ
  - (bk. MUHYİDDİN MEHMED ŞAH).
- Γ MOLLA ÇELEBİ KÜLLİYESİ
  - İstanbul Fındıklı'da
günümüzde sadece camisi ulaşabilmiş
XVI. yüzyıla ait külliye.

Kuruluşunda cami, mektep ve hamamdan meydana gelmiş olan külliyeye sonradan bir dârülhadis eklenmesi düşünülmüşse de gerçekleştmemiştir. Bâni, kâyvâlidesi divan şairi Hubbî Hatun'dan dolayı Hubbî Mollası veya Molla Çelebi olarak da tanınan Anadolu kazaskeri Mehmed Vüsûlî Efendi'dir. Ankara'da Vakıflar Genel Müdürlüğü'nde bulunan (nr. 624) 992 (1584) tarihli vakfiyesiyle eserleri hakkında bilgi veren tezkirelerdeki kayıtlardan anlaşıldığına göre cami ve hamam Mimar Sinan tarafından inşa edilmiştir. Caminin batısında yer alan külliyenin hamamı 1957'de yol genişletme çalışmaları sırasında ortadan kaldırılmış, son cemaat yerinin önünde Sadrazam Koca Yusuf Paşa'nın 1201'de (1786-87) yaptırdığı sebil de yerinden sökülek biraz ilerideki

Kabataş İskelesi önüne monte edilmiştir. Hamam kitâbesinin kaynaklardaki metininde yer alan bir kelimenin farklı imlâsına (hamamın-hamamını) dolayı ebced hesabı ile ayrı tarihler çıkarılsa da, "Görenler ol makâm-ı dil-küşânın dedi târîhin / Leb-i deryâda seyrân eyle hammâmını monlânın" beyti 969 (1561-62) yılını vermektedir. Cami de bu tarihte veya hemen sonra tamamlanmış olmalıdır.

Cami. Mimar Sinan'ın yalnız bir dene mesi olarak literatüre geçen ve Fındıklı Camii adıyla da bilinen yapı altı destekli camiler grubuna girmektedir. Ana kubbe kuzey yönü hariç beş yarımla kubbe ile yanlara doğru genişletilmiş, mihrap önünde yer alan yarımla ise diğerlerine oranla daha derin olduğundan mihrap bölümü dışarıya taşırlımıştır. Harime girişi sağlayan cümle kapısı mihrap ekseni ve dıştan basık kemerli, içten dikdörtgen şeklinde mermer tövbelidir. 11,80 m. çapındaki kubbeyi taşıyan altı pâyeden güneyde yer alan iki tanesi mihrap nişinin köşelerine yerleştirilmiştir. Doğu ve batıdaki pâyeler yarımla sekizgen, kuzeyde yer alan iki pâye sekizgen kesitli olup serbest şekilde bulunmaktadır. Kuzeydeki iki pâye dışında diğerleri altigen kasnaklı kubbeyi dıştan destekleyen, üzerleri küçük kubbelerle örtülü biren ağırlık kulesiyle yapının dışında son bulur. Eteğinde on yuvarlak kemerli pencere bulunan dıştan altigen kasnaklı ana kubbe kuzey hariç beş yönde yarımla kubbelerle yanlara doğru genişletilmiştir. Alt yapidan yarımla kubbelere geçişler pandantiflerle, mihrap yönündeki yarımla ise mukarnalarla sağlanmıştır. Ayrıca kubbe eteğinde diğerlerinden farklı üç adet yuvarlak kemerli pencere bulunmaktadır. Bu bö-

lümdeki oldukça sade alçı mihrap mukarnaslı bir yaşmağa sahiptir. İki yanında ise altı üstlü pencerelarından başka dikdörtgen çerçeveli, mermer tövbe birer niş mevcuttur. Kuzyede serbest olarak duran iki pâye ile kuzey duvarı arasında bir açıklık vardır. Bu bölüm iki yanda birer yarımtoroz, ortada ise pâyeleri birleştiren sıvri kemerin diğer kemerlere göre daha geniş ele alınması ile kapatılmıştır. Kemer içini dolduran duvar yüzeyi revzenlidir. Böylece yapı kuzeye doğru genişletilmiş ve bu bölüme altı üstlü ahşap mahfiller yerleştirilmiştir. Üst kat mahfiline geçiş, dışta son cemaat yerinde minare çıkışının simetrisi durumunda olan basık kemerli kapıdan sağlanmaktadır. Ayrıca içten geçiş bulunan minarenin basamaklarından mahfil seviyesinde ayrılan koridorun arkasından yine basık kemerli bir açıklıkla üst kat mahfiline ulaşılır. Caminin iç mekânında alt kat pencerelerinin üstleri, üst kat pencerelerinin çevresi, yarımtorozlar, kemerler, pandantifler ve ana kubbenin içi son yıllarda yenilenirken mavi, kırmızı, sarı, beyaz renkli bitkisel motifler süslü kalem işleviyle bezenmiştir. Camide mevcut ahşap minber XIX. yüzyıldan kalma olup kâbârik bitkisel süslemeleri yaldızlı, diğer kısımlar yağı boyalıdır. Son yıllarda yapılan vaaz kürsüsünün hiçbir özelliği yoktur. Mimar Sinan çağının bütün sadeliğini bünyesinde toplayan cümle kapısı iki renkli taşın alternatif biçimde kullanılması ile oluşan basık kemerli, mermer tövbelidir. Silmelerle hareketlendirilmiş olan kapının dikdörtgen mermer alınlığı boş bırakılmış ve üstte dikdörtgen açılıklı bir pencere yerleştirilmiştir. Girişin iki yanındaki dikdörtgen pencerelerden alt katta

Molla Çelebi
Camii
ve içinden
bir görünüş

